

Cánh chim lạc vùng (Trích tập thơ NGHIỆP BAY)

K. Hoàng Đạo
(Hồng Điểu 31)

1948

Đất Bắc đem anh vào cuộc sống,
Trời Nam em nhận dấu sinh thành.
Ngày xưa vận nước đỏ dang,
Quê hương hai ngã, duyên mình đôi nơi ...

1968

Lệnh truyền nhập ngũ, anh nói gót,
Chi trai, anh cất bước dăng trình!
Em năm ấy, bao nhiêu nhĩ?
Anh vào quân ngũ, tuổi vừa đôi mươi.
 Anh thừa trước, đi còn chưa vững,
 Mỏi vào đời, học kiếp phiêu lưu!
 Áo trắng-di, khung trời lạ,
 Khoác phi bào, bôn gô trước trường bay!

Sá gì giông gió với mưa sa,
Đem sức làm trai, xây sự nghiệp!
Anh lên trấn giữ không gian,
Nàng còn nuôi dưỡng mẹ già, em thơ.
 Mây trắng, chim trời chung dệt mộng,
 Hồng hoang, gió cát, ước nam kha!
 Dáng em, ánh mắt, nụ cười...
 Trời anh vào mộng, buộc anh vào tình.

Mơ ngày không gian, giam vào túi,
Cánh vác giang sơn, lưng nửa trời...
Khuôn viên trường Luật già từ!
Loạn ly, vì nước, trình Mẹ con đi...
 Từ khi bay lượn, sánh loài chim,
 Là ngày đan diu, anh với nàng...
 Cuộc đời bay bổng từ nay,
 Mây trời, gió giạt, bóng nàng không người ...

1970

Bứt phá phong trần, anh theo gió,
Đôi bóng nguyệt cầu, em đợi mong!
Gặp lại em, muôn thừa ấy!
Như tàu sát cánh, như chim nhập đàn...
 Trên trời xanh, anh là tráng sĩ,
 Dưới mái trường, em dạy tuổi thơ.
 Nghiệp bay xa cách đôi mình,
 Mong manh trời biển, lệ e sân trường.
Súng "cao độ", "cận tiến", "lâm vòng"
Chiều "gió trong trực" cán đường bay,

Kiểm báo, khi tượng, giải trình,
Phi cơ kiểm soát, trước giờ ra đi.

Mỗi bình minh, cất cánh cao độ,
Phi đạo lộng gió, dáng em yêu!
Phi vụ về, yếm trợ xong...
Bãi đáp thẳng tắp, tinh anh đông đầy.
 Chàng trai trẻ không gian thu hẹp,
 Treo phòng lái, giải lụa nàng trao!
 Rời đây anh với mây trời,
 Em thân mòn mỏi, sách đèn niềm vui..

1975

Lạc lối ngày về, không bãi đáp,
Non sông với đây, đất nước xa!
Uất hận mình, thân vong xứ,
Trên đường cát bụi quê nhà mù khơi...
 Ngọc có nát chất không đổi sắc,
 Người có bại quyết không đổi lòng.
 Mòn mỏi lực kiệt cận kề,
 Nhưng ta nào phải cúi đầu khom lưng?
Anh uất hận mảnh đời phiêu bạt ...
Ngậm ngùi phó thác gửi về ai?
Rặng đạo sấm sét quét càn,
Trăng sao đời đổi, đời anh quay cuồng ...
 Đại dương xé nửa đời đời trẻ,
 Tình cầu ngăn cách mảnh tình si!
 Em ở lại, với mẹ già,
 Nuôi đàn em nhỏ, cánh nhà neo đơn.
Xa quê, anh tìm trong giấc mộng.
Bên nhà, em ôm kỷ niệm xưa.
Mất rồi ngày tháng bên nhau,
Mong gì gặp lại cho tình điểm hoa?

2017

Ngày tháng tiêu pha, dầu diêm bạc,
Vẫn nuôi thấy lại bãi đáp xưa!
Dưới thân tàu, bóng quê hương,
Ruộng vườn thẳng cánh, dân làng an vui!
Hàng đêm vời nhớ, mơ em mãi!
Trên đường lưu lạc, chạnh lòng quê,
Người em quá tuổi mộng hoa,
Mong hoài một chuyến bay xa không về.
 Chàng sa cơ, cách một châu lục,
 Nàng Xóm Gòn nung nấu, phố Cần Thơ.
 Ngày qua đây trẻ nuôi em,
 Đêm về trông mẹ, chăn gà, trồng rau...
Vùng đất lạnh, lòng trai nhiệt đới,
Trông hoài người ấy, đã bao năm.
Ngày về dù lắm nhiều khế,
Bỏ công anh kể hận tình biệt ly...